

Salen selv sagt, at han var villig til at gjøre betydelige Indrømmelser, men han har heller ikke stillet noget Forslag. Kunde blot disse to Partier, selv om den ærede Minister nødig vilde stille Forslag, som muligvis ogsaa vilde blive forkastede, have havt saa megen Fortrolighed til hinanden, at den ærede Minister kunde have fremsat sine Tanker gjennem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) og hans Bønner, saa havde vi faaet at se positivt Forslag for, hvad de vilde. Men der ligger Dumlen, sagde Per Brast, og efter min Mening ikke i den meget velbekjendte politiske Sondring, der er mellem to andre Partier her i Salen, men i dette, jeg veed ikke hvad, dette Forhold, der bestaar mellem den ærede Regjering og dens saakaldte Tilhængere. — Dernæst yttrede det ærede Medlem, at det at beskæftige sig med, hvordan Dens Forhold skulde ordnes og at glemme Diebliffet, vilde være aldeles urigtigt, thi det nyttede ikke, sagde han, at tale om, hvordan Prioritets- og Eiendomsforholdene eller deslige derovre skulde ordnes, naar man staar og trænger til Penge. Der vil jeg sige til det ærede Medlem: Naar nu en Mand, der sidder med en Eiendom, siger til det ærede Medlem: Laan mig 20,000 Kr., og det ærede Medlem veed af Erfaring, at denne Mand skylder Kret og Pleti og kommer dybere og dybere i Gjæld for høert Nat, han lever, eller som dog har en Formodning derom, vilde da ikke det ærede Medlem sige: Op med Papirerne, min Ven, og lad mig faae at vide, hvad Sikkerhed Du kan stille. Er det Dig, jeg skal hjælpe, eller din Formand i Eiendomsretten, Prioritetshaveren, eller hvem er det? For Formaalets Skyld, lad os faae det frem. Den, som ikke vilde gjøre det, han handler efter min Mening daarlig, i alt Fald med sine Penge, og jeg siger: Dersom vi vilde handle paa den Maade lige over for Finansministerens Forlangende, saa handlede vi daarlig med vore, det vil sige Statskassens Penge. Altsaa dette Spørgsmaal, hvordan den Mand sidder i det, der skal have Penge, er ikke at blande Nutid og Fremtid sammen, thi det hænger meget nøie sammen. Det ærede Medlem maa altsaa tage det tilbage igjen, hvad han sagde om, at det at tale om dette Forhold er at tale i Øst, naar man skal tale i Vest. Forøvrigt paaflønner jeg, at det ærede Medlem var saa venligt at sige, at selv om han kunde godtgjøre til den yderste Evidents, at jeg havde Uret i Alt, hvad jeg sagde,

hjælp det ikke, thi det var dog ikke det, der laa for. Jeg skal kun bemærke, at jeg er tilbøjelig til at tro, at der ogsaa kunde være andre Grunde til, at det ærede Medlem undlod at indbegaa, hvad jeg havde sagt. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning angaaende Fællesfogeriet maa jeg henvide til vor i den første Betænkning fremsatte Betragtning af Loven. Vi anerkjende ikke, at Regjeringen kan benytte denne Lov ud over, hvad Loven bestemt tilsiger med Hensyn til Udvidelse af Fabrikken eller Anlæg af nye Fabrikker, hvormod den Intet kan anvende til Driftsomkostningerne. Vi maa bestemt betone dette paa Grund af andre Mindretals Stilling til dette Spørgsmaal. Kan der i, hvad der nu sker eller foretages fra Fællesfogeriet's Bestyrelses Side, siges at være Noget, som har Karakter af Udvidelse af dette Anlæg, da erkjender jeg, at Ministeren i saa Tilfælde er berettiget til at betale Halvdelen af Omkostningerne derved, for saa vidt det sker under Kontrolen, som dertil kræves. Jeg vil give dette en speciel Anvendelse: Ere de 10—11 Maskiner, som skulle der over, nødvendige for at udvide og forøge Damprkraften ved Fællesfogeriet, idet, som det synes, man vil tage de 5 Kjedler eller de Kjedler, der findes ved Saffstationerne, tilbage til Fællesfogeriet, eller er det nødvendigt at anlægge større Kjedler ved Saffstationerne for at føre Saften fikkrere til Fællesfogeriet, da erkjender jeg, at det er en virkelig Udvidelse af Anlægget, selv om det er foranlediget ved nogen Feilregning; og naar ingen af disse Kjedler have viist sig ubrugelige, men gjøre Nytte til en kraftigere Drift af hele Fabrikken, for saa vidt er efter vor Opfattelse Statskassen forpligtet til at yde sin Halvdel, men ikke til at dække Mellemregninger, ikke til Reparationer o. desl. Naar jeg nævner Reparationer, maa jeg gjøre opmærksom paa § 4 i Kontrakten med Burmeister & Wain. For saa vidt Brud foregaar paa Grund af Udførelsen og Materialet, saa ere Fabrikkerne forpligtede til gratis at erstatte ethvert Brud, der foregaar i Løbet af 6 Maaneder efter, at Sgangstøtelsen har fundet Sted. Altsaa, alle Brud paa Maskindele og deslige, der ere foregaaede under Driften i sidste Sommer, og som kunne siges at være fremkomne paa Grund af Udførelse eller Materiale, medføre slet ingen Udgifter, idet Fabrikkerne selv skulle dække dem. Jeg fastholder derfor min Opfattelse af Driftskapitalen og Lovens Betydning i denne Henseende.